

[Arbejdsministeren]

Det overstiger min menneskelige forstand, hvordan man skulle være i stand til at falde i søvn under et indlæg af hr. Tyroll eller af hr. Kurt Hansen, i betragtning af hvor levende, sagligt og konstruktivt de altid omtaler problemerne på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne sige til hr. Poul H. Møller, at jeg er meget enig med ham i det, han sagde i sit indlæg, at det er en kæmpeudfordring, vi står over for, men det nytter ikke noget at sætte sig tilbage i stolen og give op på forhånd over for arbejdsløshedsproblemerne. Det er præcis den holdning, der har ligget bag regeringens bestræbelser på på en række områder at bekæmpe arbejdsløsheden.

Jeg tror, det var fru Grethe Fenger Møller, der i sit indlæg sagde, at det kunne jo knibe med håbet. Det kunne knibe med håbet hos de unge og måske også hos andre i samfundet i lyset af den store arbejdsløshed, og hvad var der egentlig i dette her, der kunne give håb?

Når man ser på en arbejdsløshed, der er nået op på 250.000 – en arbejdsløshed, som selvfølgelig er et internationalt fænomen, men det letter jo ikke byrden for den enkelte i vores eget samfund, som rammes af arbejdsløshed – så kan det måske forekomme skuffende, at disse initiativer, som selvfølgelig ikke er de eneste, regeringen har lagt frem, alene kommer til at omfatte 70.000 mennesker, men jeg synes trods alt ikke, at man på forhånd skal undervurdere den indsats, der her gøres, som ikke bare er noget, regeringen gør, men som er et noget, parterne på arbejdsmarkedet, kommunerne, uddannelsesinstitutionerne, arbejdsmarkedsnævn, arbejdsformidling og de ledige selv sammen med deres organisationer og virksomheder udfolder for at nedbringe arbejdsløsheden.

Hvordan når jeg frem til dette tal? Jo, beskæftigelsesredegørelsen fra februar indeholdt, som det vil være folketinget bekendt, i hvert fald fire hovedområder, hvor regeringen ønskede en yderligere indsats. Det var for det første på uddannelsesområdet, altså både erhvervsuddannelserne og arbejdsmarkedsuddannelserne. Her er det forslag, der er gennemført gennem de 4 aktstykker i finansudvalget, ensbetydende med oprettelse af yderligere 10.000 helårspladser.

Vi har indgået en aftale med Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark om oprettelse af lære- og praktik-

pladser i den private sektor. Vi har indgået en aftale med kommunerne og amtskommunerne om oprettelse af lære- og praktikpladser i den offentlige sektor. Regeringen har tillid til, at disse aftaler og den binding, der ligger til at have løst problemerne inden udgangen af i år, vil give 11.000 pladser i år og 11.000 pladser igen til næste år, altså i alt 22.000 pladser. Det er en absolut betingelse for, at man kan være bekendt at tilskynde unge mennesker til at gå ind i en erhvervsuddannelse, fordi en betingelse for, at de kan gennemføre denne uddannelse, er, at de får disse pladser.

Når vi ser på det tredje element, nemlig arbejdstilbudsordningen, som er til debat her i dag, er sagen den, at i kraft af tidligere truffne beslutninger, i kraft af udviklingen på arbejdsmarkedet og i kraft af det lovforslag, der her ligger, vil der ved denne ordning skulle gives arbejdstilbud til yderligere 23.000 personer til næste år eller omregnet på helårsbasis under genoptræningsperioden ca. 17.000.

Endelig for det fjerde den jobskabelsesordning, som jeg om et øjeblik skal sige noget mere om, der efter regeringens beregninger i en indkøringsperiode vil give 15.000 arbejdspladser. Vi tror, at den meget hurtigt kan komme op på et væsentligt højere tal.

Jeg mener ikke, man skal undervurdere betydningen, heller ikke kvantitativt. Jeg har i hvert fald ikke under den lange debat, vi har haft omkring beskæftigelsesproblemerne på forskellig måde med de politiske partier her i folketingssalen, hørt et andet forslag, der på samme måde skaffer det store antal uddannelses-, lære-, praktik- og arbejdspladser frem.

Jeg er meget enig med hr. Hans Jørgen Jensen i de ting, han har sagt om perspektiverne i jobskabelsesordningen.

Hr. Arne Melchior sagde, at jeg virkede deprimeret i fjernsynet forleden dag, da jeg forelagde jobskabelsesordningen og de øvrige lovforslag, der er til behandling her, sammen med undervisningsministeren. Det var ikke nogen egentlig depression, forstået som en almindelig sindstilstand, men det var et vist mismod over, at en tankegang, altså jobskabelsesordningen, som jeg er overbevist om har 80 pct. af den danske befolkning bag sig, og som derfor burde gennemføres i folketinget, møder så mange gustne overlæg, så man-